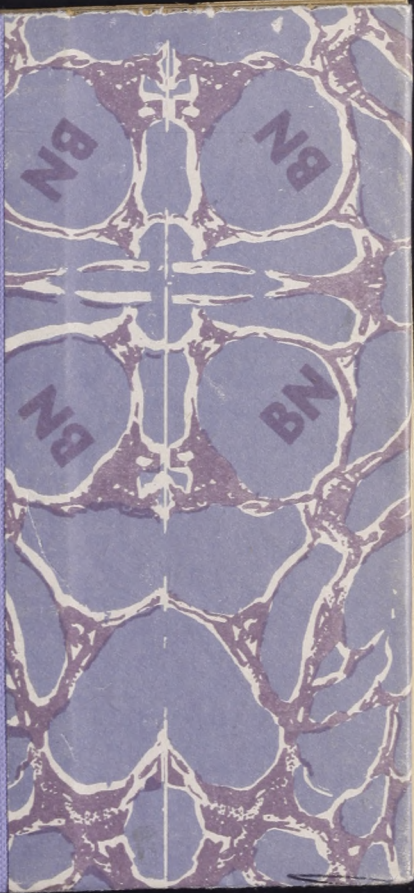
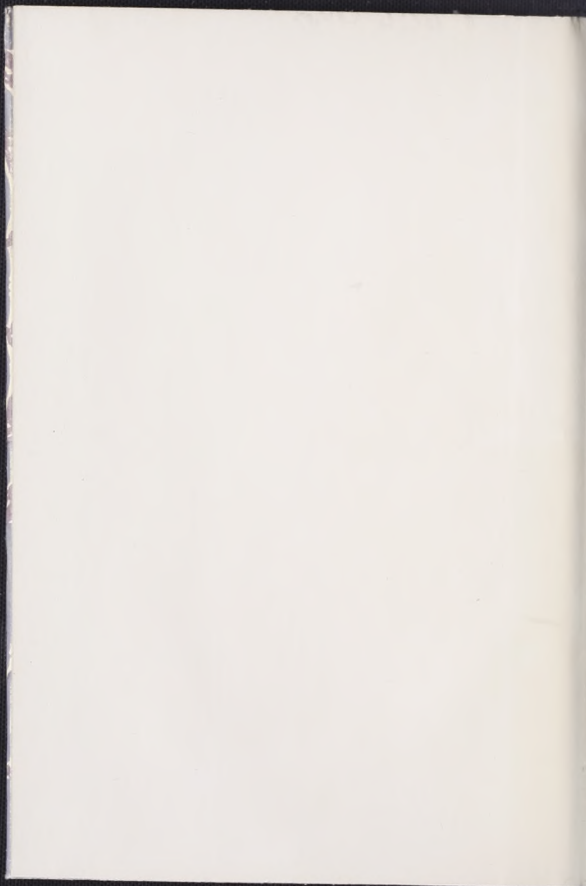

1464930

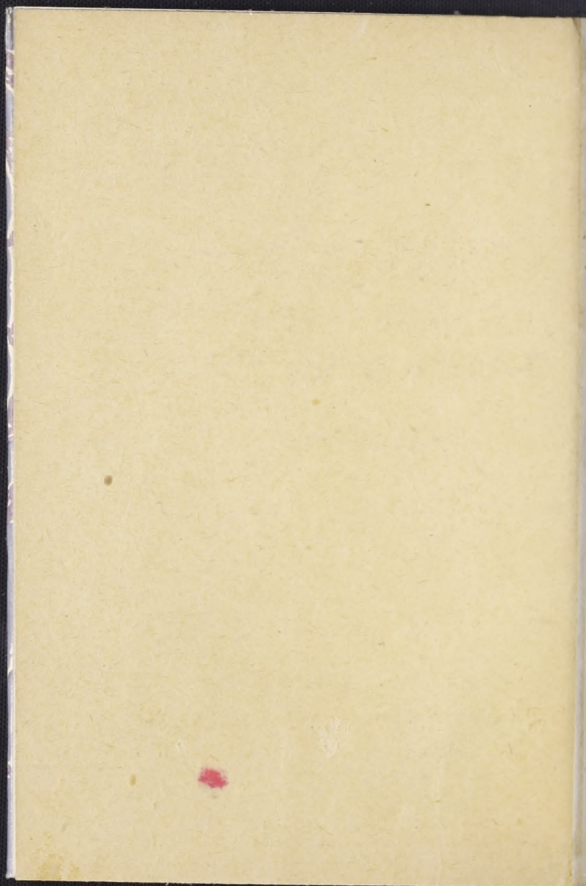

14.464.950

DZIEWIĘĆ
OBOWIĄZKÓW
WZGLĘDEM
NAJSŁODSZEGO
SERCA JEZUSOWEGO

D Z I E W I Ę Ć
OBOWIĄZKÓW
WZGLĘDEM
NAJSŁODSZEGO SERCA
JEZUSOWEGO

WYDAWNICTWA SALEZJAŃSKIE

W A R S Z A W A — 1 9 3 1

NIHIL OBSTAT.

X. Dr. Jan Korzonkiewicz,
censor

w Krakowie, dnia 22 listopada 1930 r.

L. 10648/30

POZWALAMY DRUKOWAĆ

Z Książęco-Metropolitalnej Kurji

† Stanisław
Wik. Generalny

Kraków, dnia 26 listopada 1930 r.

11.464.930

1933 K 169/1

Przyjdź Królestwo Twoje.

WSZELKIE PRAWA ZASTRZEŻONE

SALEZJAŃSKA SZKOŁA GRAFICZNA
Warszawa, ul. ks. Siemca 6

PRZEDMOWA

„Przyszedłem ogień puścić na ziemię, a czegoż pragnę jedno, aby był zapalony”.

Temi słowy Boski nasz Zbawiciel wyraża gorące swe pragnienie rozpalenia w sercach ludzkich miłości Bożej. Nabożeństwo do Najświętszego Jego Serca jest jednym z najlepszych środków do wzniecenia, utrzymywania i potęgowania tego Boskiego ognia w duszach naszych. Wśród różnych form nabożeństwa do Serca Pana Jezusa, jedną z najprostszych jest tak zwana praktyka dziewięciu obowiązków względem Serca Pana Jezusa. Może ona wielce przyczynić się do rozpalenia ognia miłości do Serca Pana Jezusa, zwłaszcza w zakładach wychowawczych, pobożnych rodzinach chrześcijańskich i zakonnych. Naczemże polega ta praktyka? Przede wszystkim nie polega ona tylko na codziennem odmawianiu kilku modlitw, ale zmierza do spełnienia gorących pragnień Zbawiciela, aby Jego Boskie

Serce było przez wszystkich znane, czczone, miłowane, wynagradzane za zniewagi, i. t. d. W tym celu łączy się pomiędzy sobą przynajmniej dziewięć osób, które zobowiązują się w przeciągu miesiąca modlitwą, dobrymi uczynkami i całym swoim życiem przyczyniać się do urzeczywistnienia celów nabożeństwa do Serca Pana Jezusa. Tak np. Czciiciel bierze na siebie obowiązek oddawania w zjednoczeniu z Boskiem Sercem pokornych holdów uwielbienia Trójcy Przenajświętszej. Krzewiciel zaś obowiązuje się szerzyć nabożeństwo do Najśw. Serca przy każdej sposobności. Takich obowiązków dobrowolnie na siebie przyjętych jest dziewięć, a to ze względu na dziewięć chórów anielskich. By móc tem lepiej wywiązać się z przyjętego obowiązku, łączysz dusza pobożna z jednym z chórów anielskich, np. Miłośnik z Serafinami, aby ich przykład zachęcał tę duszę do miłości P. Jezusa, a doskonała miłość tych Ksiąząt niebieskich, żeby wynagradzała Najśłodszemu Sercu Jezusowemu za uchybienia i niedoskonałości tej duszy. Pomocą w tej praktyce będzie niniejsza mała książeczka, którą każdy może bez trudności nosić przy sobie

i posługiwać się nią w ciągu dnia, bądź dla przypomnienia sobie obowiązku, bądź też dla spełnienia aktów wewnętrznych, a zwłaszcza podczas codziennego nawiedzania Przenajświętszego Sakramentu.

Praktykę tę można zorganizować w ten sposób, że dziewięć osób porozumiewa się w tym względzie między sobą i co miesiąc, zwykle w czwartek przed pierwszym piątkiem miesiąca, przez losowanie wyciągają sobie jeden z dziewięciu obowiązków. Ktoś z danej dziewiątki dopilnuje, by każdy zaraz się dowiedział, jaki obowiązek przypadł w udziale na następny miesiąc. Gdzie takich dziewiątek jest więcej np. w zakładach wychowawczych, wywiesza się w miejscu najbardziej widocznym spis podzielony na dziewięć seryj, tak urządzony, by co miesiąc można było zmienić obowiązek wyrażony liczbą. Wyjaśnienie obowiązku oznaczonego liczbą powinno się znajdować na tymże spisie. Dalsze wyjaśnienia poszczególnych obowiązków, czyli praktyk, znajdują się w tekście.

Pragnęlibyśmy, aby za przykładem tak gorliwych salezjanów, jak Sługa Boży ks. Andrzej Beltrami, który

z nabożeństwa do Serca P. Jezusa czerpał seraficzną miłość Bożą, poszli wszyscy synowie bł. Jana Bosko, by również i młodzież w praktykowaniu dziewięciu obowiązków rozpalala najczystszy ogień miłości Bożej w swych młodocianych sercach, a chroniąc się codziennie w Boskiem Sercu przed nawalnością zepsucia światowego, żeby czerpała z radością ze źrójów Zbawicielowych słodycz, życie i zbawienie.

Salezjański Studentat Filozoficzny

Kraków, 1 listopada 1930 r.

Ofiarowanie.

(Należy je odmawiać codziennie).

Ojczy i Boże mój, Synu i Duchu Święty, ofiaruję w zjednoczeniu zasług Jezusa Chrystusa wszystkie modlitwy, prace i cierpienia moje dnia dzisiejszego na większą chwałę Twoją, ku spełnieniu woli Twej Najświętszej; na cześć Najświętszej Panny Marii, mojej drogiej Matki, mojego Anioła Stróża i wszystkich moich świętych Patronów, na odpuszczenie i zadośćuczynienie za moje grzechy, za nawrócenie grzeszników i konających, o wytrwałość sprawiedliwych, na intencję Ojca św. dla dostąpienia odpustów, na wybawienie dusz z czyśćca, na pożytek duchowny moich współbraci

i wszystkich tych, za których powinieniem się modlić; na podziękowanie za wszystkie łaski dotychczas mi udzielone i których mi jeszcze przez zasługi Jezusa Chrystusa udzielić raczysz. Najświętsza Dziewico, potężna Wspomożycielko chrześcijan wyjednaj nam prawdziwe nabożeństwo do Serca Jezusowego.

Marjo, Wspomożycielko Wier-
nych, módl się za nami.

I.

Czciciel.

(W zjednoczeniu z chórem Panowań).

Czciciel powinien często Sercu Jezusowemu, a pośrednio Trójcy Przenajświętszej, pokłon oddawać, mając na myśli zadośćuczynienie za obojętność i niewdzięczność tylu ludzi, którzy z własnej winy nie znają Boga lub co gorsza, znając Go, nie oddają Mu czci należnej, jaką jest winne każde stworzenie Stwórcy swemu. Niech się stawia przed obecnością Boga, jak mówi św. Małgorzata Alacogue, tak jak nicość przed wszystkim, jak proch przed mnogością

przeróżnych bogactw i dóbr tego świata i z takim usposobieniem powinien powtarzać w ciągu dnia po niezliczone razy akty adoracji do Najświętszej Trójcy, w zjednoczeniu z Najśłodszym Sercem Jezusowem.

Nawiedzenie Najśw. Sakramentu.

Udziel, o Dobro moje w Sakramencie utajone, mnie i wszystkim moim współbraciom, czcicielom i synom Boskiego Serca, wszystkim kapłanom i zakonnikom, ducha świętej żarliwości i zapału, abyśmy mogli dobrze wypełniać obowiązki swojego stanu. Udziel także, wszystkim osobom Tobie poświęconym, łaski, aby mogły coraz więcej doskonalić się, budując w ten sposób świętością życia Kościół święty, naszą Matkę i czcząc Boga w duchu i prawdzie.

Westchnienie.

Najsłodsze Serce Jezusa, proszę najgoręcej, spraw, niech Cię kocham, kocham coraz więcej.

Najświętsza Panno, Matko Pana mego, uczynź mnie jak największym miłośnikiem Najsłodszego Serca Jezusowego.

Modlitwa.

O mój Jezu, łączę się całym moim duchem z uwielbieniem, jakie Twemu Przedwiecznemu Ojcu oddajesz w tajemnicy Twego Najsłodszego Serca, pragnę połączyć w mojej wierze i miłości wszystkie uczucia, które Ty sam wzbudzasz w Najświętszej Pannie i w Twoich Świętych, ażebym Cię mógł wielbić i chwalić, jak na to zasługujesz po wszystkie wieki.

Amen.

Praktyka.

Staraniem Czciciela będzie: przestrzeganie jak najgłębszego uszanowania w kościele, zachowanie się z przykładną skromnością i skupieniem ducha, osobliwie podczas Przenajświętszej Ofiary. Jezus Chrystus obcując z ludźmi, uwielbiał zawsze w Swem Sercu Ojca swego. Za Jego przykładem Czciciel niech się ćwiczy w obecności Boga, gdyż to jest środkiem do wielkiej doskonałości.

II.

Miłośnik.

(W zjednoczeniu z chórem Serafinów)

Zadaniem Miłośnika jest: czcić życie miłości Jezusa w Najświętszym Sakramencie. Dlatego będzie jego staraniem nie pragnąć nic innego, jak tylko przypodobać się Boskiemu Sercu czystą miłością i świętością swych działań. Będzie wznosił krótkie, ale częste akty miłości ku Jezusowi dla wynagrodzenia Boskiemu Sercu za oziębłość tak wielu niewdzięcznych chrześcijan.

Nawiedzenie Najśw. Sakramentu.

O Serce czcigodne mojego Jezusa w Sakramencie utajonego, poświęcam Ci wszystkie chwile mojego życia. Zostawiam moje serce w tem świętem tabernakulum z Tobą zamknięte, ażebym w zjednoczeniu z Serafinami mógł Cię miłować teraz i zawsze. Amen.

Westchnienie.

Najsłodsze Serce Jezusa, proszę najgoręcej, spraw, niech Cię kocham, kocham coraz więcej.

Najświętsza Panno, Matko Pana mego, uczyni mnie jak największym miłośnikiem Najsłodszego Serca Jezusowego.

Modlitwa.

O Najświętsze Serce Jezusa mojego, Boskie ognisko miłości,

którą przyszedłeś wzniecić na ziemi
i którą pragniesz widzieć we wszystkich
rozpaloną, spraw, ażeby na-
sze serca zniszczyły się w tych
płomieniach. O Serafini dworu
niebieskiego, błagam Was i zakli-
nam, ażebyście zapewnili Stwórcę
mego życia, że żywo pragnę pa-
łać miłością ku Niemu.

P r a k t y k a.

Obowiązkiem Miłośnika będzie:
wzbudzać najczystsze uczucia mi-
łości ku Najśłodszemu Sercu Je-
zusowemu. Za przykładem tego
Serca niech Miłośnik oddaje się
modlitwie zawsze z miłości, a nie
z bojaźni i niech osobliwie prosi
o postęp w cnocie dusz sprawie-
dliwych.

III.

Ofiara.

(W zjednoczeniu z chórem Sił.)

Kto jest Ofiarą, powinien czcić życie Jezusa, który dla naszego zbawienia ofiaruje się na ołtarzu. Oddając się temu nabożeństwu, poświęca całkowicie siebie samego i ofiaruje się zupełnie Bogu, łącząc swą ofiarę z Ofiarą, którą Jezus uczynił z samego siebie.

Nawiedzenie Najśw. Sakramentu

Wielbię Cię w zjednoczeniu z chórem Sił, o Boska Sprawiedliwości, której Boskie Serce Je-

zusa dla naszego zbawienia zadość-
uczyniło.

W e s t c h n i e n i e.

Najsłodsze Serce Jezusa, pro-
szęć najgoręcej, spraw, niech Cię
kocham, kocham coraz więcej.

Najświętsza Panno, Matko Pana
mego, uczyn' mnie jak najwięk-
szym miłośnikiem Najsłodszego
Serca Jezusowego.

M o d l i t w a.

O Najświętsze Serce, które na
naszych ołtarzach nieustannie po-
święcasz się, jako ofiara za nasze
grzechy i dla naszego zbawienia,
czegoż innego pragniesz i czegoż
innego żadasz, jeżeli nie tego, byś-
my się z Tobą złączyli, jako
ofiary uczestniczące w Twojej ofie-
rze? Otóż jestem, o Jezu! Weź
mnie w swoje posiadanie, ażebym

mógł zostać ofiarą poświęconą i gorejącą Twą miłością na większą chwałę Ojca Przedwiecznego i na zbawienie grzeszników. Ojcze Niebieski, któryś mnie raczył wybrać jako ofiarę, przyjmij mnie łaskawie przez Najśłodsze Serce Jezusa Syna Twego, który się za mnie ofiarował.

Praktyka.

Zasługa Ofiary zależeć będzie na osobliwszem umartwieniu własnej woli, uczuć serca i zmysłów. Bez umartwienia mało uczynimy dobrego. Trzeba całkowicie pokroić namiętność gniewu za krzywdy i urazy nam wyrządzone. Poświęćmy się Bogu w ofierze za nawrócenie grzeszników wogóle, albo kogoś w szczególności.

IV.

Uczeń.

(W zjednoczeniu z chórem Cherubinów).

Uczeń Boskiego Serca wielce cenić powinien natchnienia i wołania, jakiemi Bóg do niego przemawiać będzie, osobliwie podczas modlitwy przed Najświętszym Sakramentem, albo też podczas Mszy św. i musi być gotów opuścić, na głos Jego i dla spełnienia Jego woli, każde inne rozmyślanie. Zatem niech w tem Boskiem Sercu skupia ducha swego, jakby w szkole, by otrzymać od swego Mistrza nauki miłości i po-

święcenia i w tej intencji niech do Niego zanosi modły.

Nawiedzenie Najśw. Sakramentu.

Boże mój, który oświecasz każdego człowieka, przychodzącego na ten świat i wolą każdego kierujesz, wylej blask Twej niebieskiej, nieprzebranej mądrości na wszystkich zwolenników błędu i fałszu i spraw, by z uległością przyjęli do serca swego wzniosłe prawdy św. Ewangelji. — Ileż nauk doskonałości udziela nam Boskie Serce?

Spraw, żeby przyjęte i dobrze strzeżone, wydały obfite owoce cnót chrześcijańskich. Wy zaś, Cherubini, przyjmijcie mnie do waszego towarzystwa, abym mógł stać się uczestnikiem blasku i światła, promieniającego z Serca mojego Jezusa.

Westchnienie.

Najsłodsze Serce Jezusa, pro-
szęć najgoręcej, spraw, niech Cię
kocham, kocham coraz więcej.

Najświętsza Panno, Matko Pana
mego, uczyni mnie jak największym
miłośnikiem Serca Jezusowego.

Modlitwa.

Prędko wyuczy się ten, które-
go Ty jesteś Nauczycielem. Naucz
także mnie, o Serce Najmiłościwsze;
a ponieważ raczyłeś mnie przyjąć
za Swego ucznia, zrób Sobie przy-
stęp do serca mego, uczyni je
uległem Twoim Boskim natchnie-
niom i nawróć wszystkich tych, któ-
rzy stawiają opór Boskiej prawdzie.

Praktyka.

Staraniem ucznia będzie sku-
pienie ducha i milczenie, celem le-

pszego zrozumienia nauki Boskiego Mistrza. Uczeń powinien się starać lepiej odpowiadać na-
tchnieniom łaski.

V.

Wierny Sługa.

(W zjednoczeniu z chórem Archaniołów).

Wierny Sługa Serca Jezusowego powinien być Jemu podobnym w doskonałym posłuszeństwie, jakiemu On się poddał we wszystkim z woli Ojca niebieskiego i jakie codziennie objawia, kiedy, poniżając Swoją majestat, zstępuje na głos kapłana i przebywa na naszych ołtarzach. Sługa będzie posłuszny swoim zwierzchnikom; oddając się w ręce swoich przełożonych, jako ofiara poświęcenia,

zawsze będzie gotowym do wszelkich usług dla Boskiego Serca, nie zważając na nic, nie zamierzając w uczynkach i słowach nic innego, oprócz przypodobania się Jemu, dowodząc, iż nie uznaje innego pana oprócz Jezusa.

Nawiedzenie Najśw. Sakramentu.

Przyjmij, o Jezu, ofiarę, którą Ci z siebie samego składa sługa Twój, byś coraz częściej i godniej był nawiedzany w Przenajświętszym Sakramencie i byś we wszystkich sercach wydawał owoce łaski i zbawienia, których Ty jesteś niewyczerpanem źródłem. Święci Archaniołowie, zwołajcie zaproszonych do stołu Baranka Niepokalanego i przyobleczcie ich w szatę godową

Westchnienie.

Najśłodsze Serce Jezusa, proszę najgoręcej, spraw, niech Cię

kocham, kocham coraz więcej.

Najświętsza Panno, Matko Pana mego, uczyn' mnie jak największym miłośnikiem Serca Jezusowego.

Modlitwa.

Wszechmocna miłości Boga mego, która skruszyłaś kajdany trzymające mnie w niewoli daleko od Ciebie, oby danem mi było pociągnąć do naśladowania Ciebie wszystkich tych, którzy jako ja od Ciebie się oddalili i dać im razem ze mną skosztować u stóp Twych ołtarzy rozkoszy tej nowej niewoli, która wszystkich czyni szczęśliwymi. O tajemnicza uległości Jezusa w Sakramencie miłości, poświęcam się całkowicie na Twoją chwałę i pragnę przyciągnąć ku Tobie wszystkie serca.

Praktyka.

Staraniem wiernego sługi będzie: skore słuchanie codziennych natchnień Boskich. Wierny sługa niech naśladowuje posłuszeństwo Serca Jezusowego, pomnąc, że bez posłuszeństwa uczynki najokazalsze nie są Bogu miłe. — Gotowość i gorliwość w służbie Bożej.

VI.

Błagający.

(W zjednoczeniu z chórem Aniołów).

Ołtarz Najświętszego Sakramentu, według św. Marji Małgorzaty Alacoque, jest tronem miłosierdzia, do którego Serce Jezusowe zaprasza i sprawiedliwych i grzeszników, by sobie wypraszały łaski potrzebne. Ty, który bierzesz udział w tych dziełach pobożnych obowiązkach, oddawaj się modlitwie, błagaj Serce Jezusowe i z Sercem Jezusowem za tyle dusz, które obumarły łasce, nie znając swego Bo-

skiego Zbawiciela. Ach! może łązy Kościoła św., Twej Matki, wyjednały także dla ciebie nawrócenie.

Nawiedzenie Najśw. Sakramentu.

Miłościwy chórze anielski, a osobliwie Ty, Aniele Strózu mój, bądź mi towarzyszem w nawiedzeniu mego Pana w Sakramencie utajonego. W zjednoczeniu z Sercem Jezusowem dopomóż mi złożyć w ofierze Ojcu Przedwiecznemu prace i cierpienia moje dnia dzisiejszego na większą jego chwałę i na wybawienie dusz w czyśćcu cierpiących.

Westchnienie.

Najsłodsze Serce Jezusa, proszę najgoręcej, spraw, niech Cię kocham, kocham coraz więcej.

Najświętsza Panno, Matko Pana mego, uczyni mnie jak największym

miłośnikiem Najśłodsze Serca
Jezusowego.

Modlitwa.

Ponieważ było zawsze Twojem
upodobaniem, o Serce Najmiło-
ściwsze, przebaczać i czynić dobrze
wszystkim, przeto wysłuchaj, o
Boskie Serce, głosu wołających i
bądź cierpiących Pocieszycielem.

Praktyka.

Najgłówniejszą cnotą Błagające-
go będzie: ćwiczenie się w dobrych
uczynkach miłości bliźniego, a
osobliwie w pokorze. Błagający
powinien się również starać naśla-
dować ducha modlitwy Najśw.
Serca Jezusowego, pamiętając, że
bez modlitwy nie można się zach-
ować w łasce, a tem mniej postę-
pować w cnocie.

VII.

Krzewiciel.

(W zjednoczeniu z chórem Tronów).

Obowiązek Krzewiciela jest doskonale określony przez św. Małgorzatę Alacoque w miejscu, gdzie mówi o duszy, której sam P. Jezus powierzył to nabożeństwo, jako pośredniczce u Ojca Przedwiecznego, ażeby wszędzie znanem było Jego Boskie Serce i wszędzie miłowanem. Jak przyjemną jest ta praktyka Sercu Jezusowemu, poznać możesz ze słów Świętej, która, zapraszając pewną osobę do tego nabożeństwa, uczyła ją

z polecenia P. Jezusa, że powinna się czuć najszcześniejszą z takiego nabożeństwa, gdyż samo Boskie Serce będzie jej Pośrednikiem. Z duchem tedy pełnym ufności zabierz się do gorliwego spełniania tak wzniosłej praktyki.

Nawiedzenie Najśw. Sakramentu.

Proszę Cię przez zasługi Twego Najśłodszego Serca, o mój Panie w Sakramencie przebywający, byś raczył panować nad nami, niegodnymi czcicielami Twymi i byś w nas działał według świętej Twojej woli.

Westchnienie.

Najśłodsze Serce Jezusa, proszę najgoręcej, spraw, niech Cię kocham, kocham coraz więcej.

Najświętsza Panno, Matko Pana mego, uczyn mnie jak największym

miłośnikiem Najśłodszego Serca
Jezusowego.

M o d l i t w a.

Spraw, o Najmiłościwszy Jezu,
przez nieskończoną Twą dobroć,
by wszyscy, poznawszy znikomość
uciech światowych, mogli kosztować
niewypowiedzianych rozkoszy,
które zgotowałeś prawdziwie Cię
miłującym.

P r a k t y k a.

Krzewiciel będzie się starał,
ażeby przyciągnąć kogoś do na-
bożeństwa do Serca Jezusowego
i dodawać otuchy tym, którzy już
do niego należą. Krzewiciel nie-
chaj szerzy woń nabożeństwa do
tego Serca, będąc przejętym du-
chem pokory, słodyczy i cichości
w swoim działaniu. — Dobre
przykłady więcej skutkują, aniżeli
słowa.

VIII.

Gorliwy.

(W zjednoczeniu z chórem Księstw.)

Gorliwy powinien ubiegać się o jak największą chwałę Serca Jezusowego. Kierując się roztropnością i umiarkowaniem, przy każdej sposobności zachęcać będzie innych do tak wzniosłego nabożeństwa, które bezwątpienia jest środkiem najpewniejszym do zbawienia i najkrótszą drogą do doskonałości. Przedewszystkiem niech rozwija swoją gorliwość w modlitwie, budując w ten sposób bliźniego przykładem, godnym naśladowcy Serca Jezusowego.

Nawiedzenie Najśw. Sakramentu.

Cześć Ci oddaję, Panie Jezu Chryste w Najśw. Sakramencie utajony, i wielbię Twoje Serce, pałające miłością ku mnie; pragnę, o Jezu mój, abyś zawitał teraz do serca mego i zapalił we mnie ogień Twej miłości.

Westchnienie.

Najsłodsze Serce Jezusa, proszę najgoręcej, spraw, niech Cię kocham, kocham coraz więcej.

Najświętsza Panno, Matko Panna mego, uczyn mnie jak największym miłośnikiem Najsłodsze Serca Jezusowego.

Modlitwa.

Najświętsze Serce Jezusa, które tak bardzo nas kochasz, o, jak bardzo jesteś godnem miłowania! Kiedyż Cię zobaczę gorąco od

wszystkich umiłowaniem? O, gdy-
bym mógł ogłosić cuda Twojej
miłości i postarać się o wzajemną
miłość wszystkich serc.

Praktyka.

Staraniem Gorliwego będzie:
świętą żarliwością i roztropnością
przeszkadzać najmniejszej obrazie
Serca Jezusowego, do którego
miłości powinien zachęcać przy-
kładem i słowami. Oprócz tego
Gorliwy pobudzać będzie swych
podległych, ażeby Sercu Jezuso-
wemu oddawali cześć i chwałę,
przedewszystkiem przez częste
przystępowanie do spowiedzi i Ko-
munji świętej. Tam gdzie niema
gorliwości, niema miłości; uważ
jednak, by to była prawdziwa gor-
liwość, a nie nieroztropność, albo
też gorliwość przesadna i pyszna.

IX.

Wynagradzający.

(W zjednoczeniu z chórem Mocarstw).

Obowiązkiem Wynagradzającego, jak mówi św. Marja Małgorzata Alacoque, jest: przepraszać Boga pokornie za zniewagi Jemu w Najświętszym Sakramencie wyrządzane. Kto doskonale będzie wypełniał ten obowiązek, może się z ufnością spodziewać łask i przebaczenia.

Nawiedzenie Najśw. Sakramentu.

Zamykam się w Ranie Najśłodszego Serca Jezusowego, ażebym

się już więcej od niego nie oddalił. Ofiaruję, Boże mój, Twemu majestatowi, to Boskie Serce na zadośćuczynienie za tyle zniewag, jakich ustawicznie od grzeszników doznajesz.

Westchnienie.

Najśłodsze Serce Jezusa, proszę najgoręcej, spraw, niech Cię kocham, kocham coraz więcej.

Najświętsza Panno, Matko Pana mego, uczyn mnie jak największym miłośnikiem Najśłodszego Serca Jezusowego.

Modlitwa.

Najmiłościwsze Serce Jezusa, ileż to zniewag doznajesz ciągle w Sakramencie Ołtarza! W tym Sakramencie objawiasz Twą wielką ku nam miłość, a ludzie odpłacają Ci się najczarniejszą nie-

wdzięcznością. Obym mógł krwią moją zmazać tak okropne występki! Użyję wszystkich sił, o Jezu mój, ażeby Ci wynagrodzić za tyle krzywd! Poświęcam Ci wszystkie dni żywota mego i z miłości ku Twemu Najśłodszemu Sercu pragnę oddać Tobie ostatnie tchnienie życia mego.

Praktyka.

Wynagradzający ćwiczyć się będzie w sumiennem wypełnianiu wszystkich obowiązków stanu swego, przewyciężając wszelki wzgląd ludzki. Jest to pychą mniemać, iż już wszystkie cnoty posiadamy i czuć się powołanym do karceń cudzych upadków. Jedynie w prawdziwej pokorze i w szczerem uznaniu swych grzechów, z wielką ufnością w zasługi Jezusa Chrystusa, zdołamy wynagrodzić Jego Sercu za liczne zniewagi, jakich doznaje.

Akt poświęcenia całego rodu
ludzkiego Najśw. Sercu
Jezusowemu.

O Jezu Najśłodszy! Odkupicielu
rodzaju ludzkiego, wejrzyj na nas,
korzących się u stóp ołtarza Twego.
Twoją jesteśmy własnością i do
Ciebie należeć chcemy: oto dzi-
siaj każdy z nas oddaje się do-
browolnie Najświętszemu Sercu
Twemu, aby jeszcze ściślej zje-
dnoczyć się z Tobą. Wielu nie zna
Ciebie wcale; wielu odwróciło się
od Ciebie, wzgardziwszy przyka-
zaniami Twemi. Zlituj się nad
jednymi i drugimi, o Jezu Naj-
śłodszy i przyciągnij wszystkich do
świętego Serca Swego. Królem
bądź nam, o Panie, nietylko
wiernym, którzy nigdy nie odsta-
pili od Ciebie, ale i synom mar-
notrawnym, którzy Cię opuścili.
Spraw, aby do domu rodziciel-

skiego wrócili co prędzej i nie zginęli z nędzy i głodu. Króluj tym, których albo błędne mniemania uwiodły, albo niezgoda oddziela; przywiedź ich do przystani prawdy i jedności wiary, aby rychło nastąpiła jedna owczarnia i jeden pasterz. Królem bądź tych wszystkich, którzy jeszcze błakają się w ciemnościach pogaństwa lub islamizmu i racz ich przywieść do światła i Królestwa Bożego. Wejrzyj wreszcie okiem miłosierdzia Swego na synów tego narodu, który był niegdyś narodem szczególnie umiłowanym. Niechaj spłynie na nich, jako źródło odkupienia i życia, ta Krew, którą oni niegdyś wzywali na siebie. Zachowaj Kościół Swoj, o Panie, i użyż mu bezpiecznej wolności. Użyż wszystkim narodom spokoju i ładu. Spraw, aby ze wszystkiej ziemi od końca do końca, jeden brzmiał głos: Chwała

bądź Bożemu Sercu, przez które
nam stało się zbawienie, Jemu
cześć i chwała na wieki. Amen.

Uwaga: Dla spokoju sumienia zaznacza
się, że praktyka dziewięciu obo-
wiązków nie wiąże pod żadnym
grzechem, lecz zaniedbana po-
zbawia nas wielu łask.

ZADOŚCUCZYNIENIE

(Modlitwa zalecona przez Ojca św.
Piusa XI.)

Najsłodszy Jezu, któremu ludzie za okazaną im miłość tak niewdzięcznie odpłacają zapomnieniem, zaniedbaniem i pogardą, spojrzij na nas, którzy, klęcząc u stóp Twoich ołtarzy, pragniemy szczególnem zadoścuczynieniem naprawić tak zbrodniczą opieszałość ludzką i wyrównać te wszystkie nieprawości, które zewsząd godzą w Twe Najsłodsze Serce.

Pomni atoli, że i my sami niegdyś okazaliśmy się tak niegodnymi, tem większym bólem przejęci, błagamy Cię, o Panie, nasamprzód o zmiłowanie dla nas, którzy jesteśmy gotowi dobrowolnie zadoścuczynieniem wyrównać

nietylko te przewinienia, których sami się dopuściliśmy, lecz od-
pokutować i za grzechy tych, któ-
rzy, czyto błędząc zdala od dro-
gi zbawienia, nie chcą pójść za
Tobą, za swym Pasterzem i Wo-
dzem, lecz trwają w swej niewier-
ności, czy też depcząc nogami
przysięgę na chrzcie złożoną, zrzu-
cili z siebie najśłodsze jarzmo
Twych przykazań.

Wszystkie te zbrodnie razem
i każdą z osobna postanawiamy
sobie zmazać i naprawić: nie-
skromność i bezwstyd w życiu
codziennem i ubraniu, pęta zgor-
szenia, zarzucone na dusze nie-
winne, naruszenie świąt, bluźnier-
cze złorzeczenia Tobie i Twym
Świętym, obelgi wymierzone prze-
ciw Namiestnikowi Twemu i sta-
nowi duchownemu, wkońcu nie-
poszanowanie lub ohydne, świę-
tokradzkie znieważanie samego

Sakramentu Boskiej Miłości, jako też publiczne zbrodnie ludów, które zwalczają prawa i urząd Kościoła, przez Cię ustanowionego.

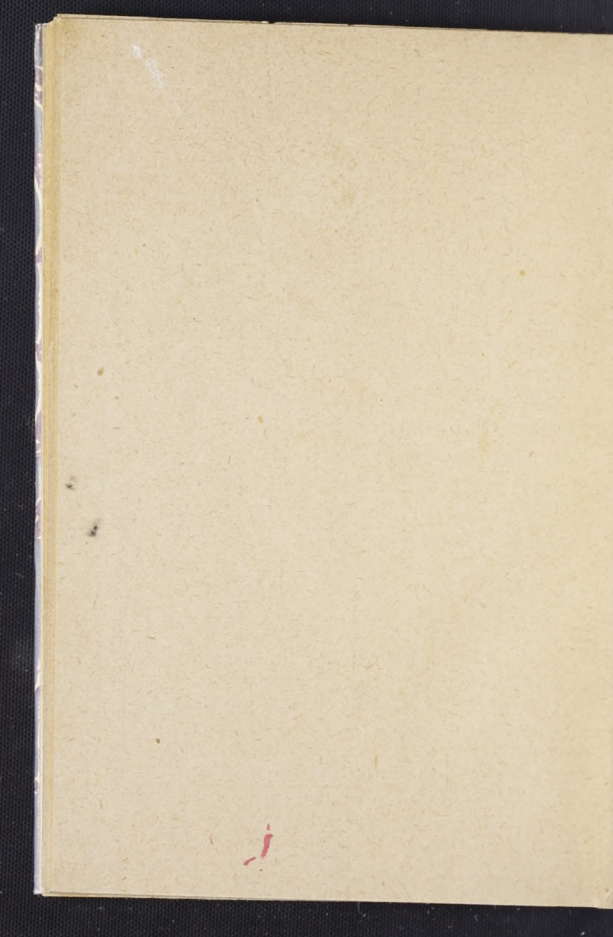
Oby nam danem było zbrodnie te zmyć naszą własną krwią! Tymczasem, by Twą obrażoną cześć Boską przywrócić, wraz z Matką Dziewicą, z wszystkimi Świętymi i wszystkimi wiernymi niesiemy Ci w darze to samo zadośćuczynienie, które Ty niegdyś ofiarowałeś Ojcu na drzewie Krzyża i które codzień nie przestajesz wznawiać na ołtarzach, i z serca całego przyrzekamy Ci, że o ile to będzie w naszej mocy, za łaską Twą, naprawimy dawne grzechy nasze i cudze i zaniedbanie względem Twojej wielkiej miłości, czystem życiem, ścisłym przestrzeganiem przykazań Ewangelji, zwłaszcza przykazania miłości, że nie

dopuszczimy wedle sił naszych do nowej obrazy Twojej i możliwie jak najwięcej ludzi zagrzejemy do pójścia w Twoje ślady.

Przyjmij, błagamy, o Najłaskawszy Jezu, za przyczynieniem się Panny Marji zadośćuczynienie niosącej, tę dobrowolną ofiarę pokutniczą i zechciej tą wielką łaską wytrwania zachować nas aż do śmierci w największej wierności dla Twej Służby, byśmy wkońcu wszyscy dostali się do Ojczyzny, gdzie Ty wraz z Ojcem i Duchem Świętym żyjesz i królujesz, Bóg na wieki wieków.

Amen.

Życzeniem Ojca Świętego, wyrażonem w Encyklice „Misericordissimus-Redemptor” jest, aby wierni katolicy odmawiali w celu wynagrodzenia Najświętszemu Sercu Jezusowemu, powyższą pokutną modlitwę i przeniknęli się jej duchem.

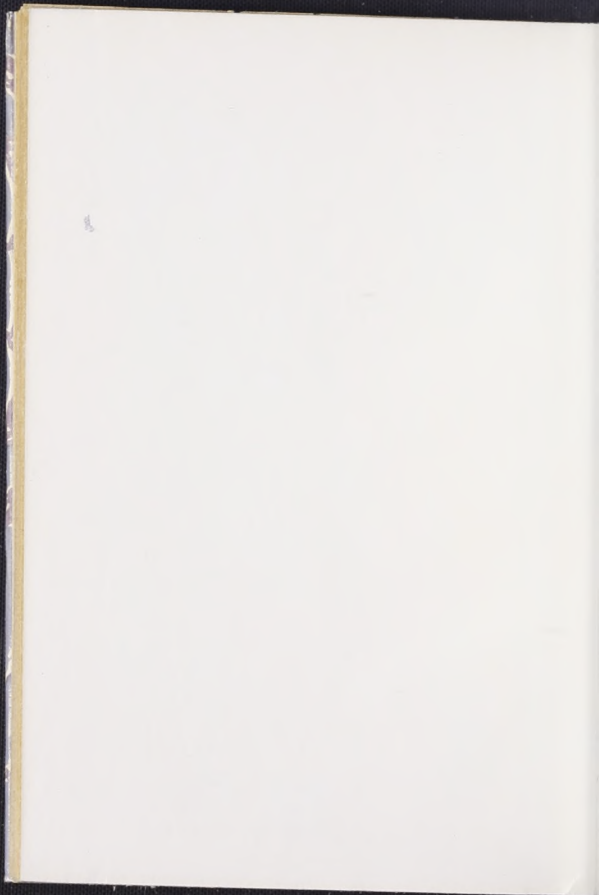
Kacsmarek.

Salezjańska Szkoła Graficzna
Warszawa, ulica Ks. Siemca 6.

==== Telefon 337-72 ====

TK.
A. Motachowski
Znin 14.02.88
-40-

Biblioteka Narodowa
Warszawa

30001020690951

BIBLIOTEKA
NARODOWA

1464930

BN

BN

BN

BN